

Nr 27.

Av herr **Larsson** i Karlstad **m. fl.**, om pension åt indelte soldaten *O. E. Söderlund*.

Indelte soldaten vid kungl. Värmlands regemente nr 45 *Olof Emanuel Söderlund*, som är född den 27 mars 1884 och anställdes vid regementet den 31 augusti 1901, har sedan den 20 april 1931 fullgjort s. k. ständig tjänstgöring och kvarstår fortfarande i tjänst. Under sin tjänstgöring började Söderlund lida av nervsjukdom, möjligen beroende på mindre goda inkvarteringsförhållanden under de exceptionellt kalla vintrarna 1939/40—1941/42, och begärde på grund härav tjänstledighet, som — utan närmare övervägande av dennas inverkan på Söderlunds framtida möjlighet att erhålla pension — beviljades från och med den 1 maj 1946. På grund av sjukdomens förlopp har Söderlund icke kunnat återinträda i tjänstgöring och har under sin tjänstledighet icke uppburit dagavlöning.

Söderlund ingav den 25 maj 1946 underdånig ansökan om pension jämlikt bestämmelserna i Kungl. Maj:ts kungörelser den 30 juni 1942 (nr 696) och den 22 december 1943 (nr 916). I yttrande över ansökningen den 7 juni 1946 anförde försvarets civilförvaltning bl. a., att Söderlund (sedan den tid av 15 månader vilken han i egenskap av indelt soldat fullgjort såsom repetitionsövningar frånräknats) fullgjort ständig tjänstgöring allenast 13 år 10 månader och 22 dagar, varför han med hänsyn till tjänstgöringstidens längd icke uppfyllde villkoren för erhållande av pension för denna tjänst. Med anledning härav föreslog försvarets civilförvaltning att ansökningen icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Efter hörande jämväl av statens pensionsanstalt förklarade också Kungl. Maj:t i skrivelse till försvarets civilförvaltning den 14 februari 1947 att ansökningen icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Söderlund har sålunda gått förlustig pension, vilket förhållande icke kunnat undgå att verka deprimerande på honom och ytterligare försämra hans tillstånd, så att detta nu får anses utgöra definitivt hinder för honom att fullgöra ytterligare tjänst. Någon nämnvärd förmögenhet eller annan förvärvsmöjlighet äger han icke. Förlusten av pension är för Söderlund så mycket mera kännbar som den torde kunna tillskrivas hans obekantskap med gällande avlöningsbestämmelser. Intet hinder synes nämligen ha förelegat för Söderlund att, sedan han sjuknat i tjänsten, kvarstanna i tjänstgöring för att jämlikt bestämmelserna i § 25: 3 reglementet den 11 oktober 1907 för arméns avlöning under fred (SFS nr 110/1907) vid regementet åtnjuta sjukvård, dagavlöning och portion på statens bekostnad. Han hade då otvivelaktigt fått tillgodoräkna

sig sjuktiden såsom tjänstgöringstid och därigenom fått den för pensions erhållande fastställda tiden om sammanlagt 15 år fylld.

Att Söderlund av bristande kännedom om gällande bestämmelser avstått från de förmåner och möjligheter, som sålunda förelegat, synes icke av formella skäl böra föranleda, att hans i tjänsten ådragna sjukdom medför förlust av pension. Bestämmelserna i Kungl. Maj:ts ovannämnda kungörelse den 20 juni 1942 (nr 696) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetspersonal i statens tjänst synas också i 1 § b) lämna möjlighet till vissa jämkningar i fråga om anställningstidens längd.

Med stöd av det sålunda anförda och de intyg, som komma att överlämnas till vederbörande utskott, hemställes,

att riksdagen utan hinder av formellt otillräcklig tjänstetid måtte bevilja indelte soldaten Olof Emanuel Söderlund (adress: Bäck, Bäckalund) pension jämlikt kungl. kungörelsen den 20 juni 1942 (nr 696).

Stockholm den 15 januari 1948.

Albert Larsson
i Karlstad.

Hildur Humla.

Gustaf Nilsson,
Kristinehamn.

H. E. Nordström.

Osc. Werner.

Harald Hallén.

Gösta Kempe.

Manne Ståhl.

Aug. Spångberg.